

ग्रहीद्विविशेषणेन दृष्टिः प्रकारान्तरमाह ।
कान्तारगास्तु दशकं सासुद्रा विंशकं शतम् ।
कान्तारमरणं तत्र गच्छन्तीति कान्तारगाः
ये दृष्ट्या धनं गृहीत्वा अधिकलाभार्थं अति-
गहनं प्राणधनविनाशशङ्कास्थानं प्रविशन्ति ते
दशकं शतं ददुः । ये च ससुद्रगास्ते विंशकं
शतं मासि मासीन्वेव । एतदुक्तं भवति
कान्तारगोभ्यो दशकं शतं सासुद्रगोभ्यश्च विंशकं
शतं उत्तमार्थं आदद्यात् । मूलविनाशस्यापि
शङ्कितत्वात् इति ॥ * ॥ इदानीं कारितां दृष्टि-
माह ।

“ददुर्वा खजतां दृष्टिं सर्वे सन्नासु जातिषु ॥”
सर्वे ब्राह्मणादयोऽधमर्णा अवन्त्येकं सवन्त्येकं वा
खजतां खाभ्युपगतां दृष्टिं सर्वान् जातिषु
ददुः । कचिद्वज्रतापि दृष्टिर्भवति यथाह
नारदः ।

“न दृष्टिः प्रीतिदत्तानां स्यादनाकारिता
कचित् ।

अनाकारितमप्युक्तं वत्सराहोद्विहते ॥” इति ॥
यस्तु याचितकं गृहीत्वा देशान्तरं गतस्तं प्रति
कात्यायनेनोक्तम् ।

“यो याचितकमादाय तमदत्त्वा दिशं ब्रजेत् ।
ऊर्ध्वं संवत्सरात्तस्य तद्वनं दृष्टिमाप्नुयात् ॥”
इति ॥

यश्च याचितकमादाय याचितोऽप्यदत्त्वा देशा-
न्तरं याति तं प्रति तेनैवोक्तम् ।

“कृतोद्धारमदत्त्वा यो याचितस्तु दिशं ब्रजेत् ।
ऊर्ध्वं मासत्रयात्तस्य तद्वनं दृष्टिमाप्नुयात् ॥”
इति ॥

यः पुनः स्वदेशे स्थित एव याचितो याचितकं
न ददाति तं याचनकालादारभ्य दृष्टिं दापये-
द्वाजा । यथाह ।

“स्वदेशेऽपि स्थितो यस्तु न दद्यादयाचितः कचित् ।
तं ततो कारितां दृष्टिर्मानिच्छन्तश्च दापयेत् ॥”
इति ॥

अनाकारितदृष्टिरेवपादो नारदेनोक्तः ।

“पण्यमूलं भूतिर्न्यासो दण्डो यश्च प्रकल्पितः ।
यथादानाधिकपण्या वर्हन्ते नाविवक्षिताः ॥
अविवक्षिता अनाकारिता इति ॥ * ॥ अधुना
द्रव्यविशेषे दृष्टिविशेषमाह । सन्ततिस्तु पशु-
स्त्रीणाम् । पशूनां स्त्रीणां सन्ततिरेव दृष्टिः ।
पशूनां स्त्रीणां पोषणासमर्थस्य तत्पुष्टिसन्तति-
कामस्य प्रयोगः सम्भवति । यद्यप्यश्च चौर-
परिचर्याार्थिनः । अधुना प्रयुक्तस्य द्रव्यस्य
दृष्टियह्यमन्तरेण चिरकालावस्थितस्य कस्य
द्रव्यस्य कियती परा दृष्टिरित्यपेक्षित आह ।
रसस्याष्टगुणा परा ।

“वस्त्रधान्यहिरण्यानां चतुस्त्रिंशद्विगुणा परा ॥”
रसस्य तैलघृतादेर्दृष्टियह्यमन्तरेण चिर-
कालावस्थितस्य खजतया दृष्ट्या वर्धमान-
स्याष्टगुणा दृष्टिः परा नातः परं वर्धते । तथा
वस्त्रधान्यहिरण्यानां यथासंख्यं चतुर्गुणाः

त्रिगुणा द्विगुणा च दृष्टिः परा । वशिष्ठेन तु
रसस्य त्रैगुण्यमुक्तम् । द्विगुणं हिरण्यं त्रिगुणं
धान्यं धान्येनैव रसा आख्याताः पुण्यमूल-
फलानि च । तुला दृतं त्रितयमष्टगुणमिति ।
मनुना तु धान्यस्य पुण्यमूलफलादीनाञ्च पञ्च-
गुणत्वमुक्तम् । “धान्ये शदे लवे बाह्ये नातिक्रा-
मति पञ्चतामिति ॥” शदः क्षेत्रफलं पुण्यमूल-
फलादि । लवो मेघोष्णचमरीकेशादि । बाह्यो
वलीवर्द्धतुरगादि । धान्यशदलवबाह्यविषया दृष्टिः
पञ्चगुणत्वं नातिक्रामतीति । तन्नाधमर्थयोग्य-
तावशेन दुर्भिक्षादिकालवशेन च व्यवस्था
द्रष्टव्या । एतच्च सङ्गतप्रयोगे सङ्गदाहरणे च
वेदितव्यम् । पुरुषान्तरसंक्रमणेन प्रयोगान्तर-
करणे तस्मिन्नेव वा पुरुषे अनेकशः प्रयोगा-
न्तरकरणे सुवर्णादिकं हेतुगुणत्वात्तिक्रम्य पूर्वं-
वद्वर्धते । सङ्गतप्रयोगेऽपि प्रतिदिनं प्रति-
मासं प्रतिवत्सरं वा दृष्ट्याहरणेऽधमर्णदेयस्य
हेतुगुण्यसम्भवात् । पूर्वाहृतदृष्ट्या सह हेतुगुण-
मतिक्रम्य वर्धते एव । यथाह मनुः । कुषीद-
दृष्टिर्हेतुगुणं नास्तीति सङ्गदाहृता । सङ्गदाहि-
तेत्यपि पाठोऽस्ति । उपचयार्थं प्रयुक्तं द्रव्यं
कुषीदं तस्य दृष्टिः कुषीददृष्टिर्हेतुगुणं नास्तीति
नातिक्रामति । यदि सङ्गदाहिता सङ्गतप्रयुक्ता
पुरुषान्तरसंक्रमणादिना प्रयोगान्तरकरणे
हेतुगुणमत्येति सङ्गदाहृतेति पाठे शनैः शनैः
प्रतिदिनं प्रतिमासं प्रतिवत्सरं बाधमर्णादा-
हृता हेतुगुणं नास्तीतीति याख्येयम् । तथा
गौतमेनाप्युक्तम् । चिरस्थाने हेतुगुणं प्रयोग-
स्थिति प्रयोगस्थितेकवचननिर्देशात् प्रयोगान्तर-
करणे हेतुगुणातिक्रमोऽभिप्रेतः । चिरस्थान
इति निर्देशात् शनैः शनैर्वर्द्धयद्यप्ये हेतुगुणाति-
क्रमो दर्शितः । इति मितान्तरा । कुरङ्ग-
रोगः । हर्षः । इति हेमचन्द्रः । समूहः ।
इति शब्दचन्द्रिका । श्लेषेयम् । धनम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

दृष्टिका, स्त्री, (दृष्टिरेव । सार्थे कन् ।) ऋद्धिना-
मौषधम् । इति शब्दमाला ॥

दृष्टिजीविका, स्त्री, (दृष्ट्या जीविका ।) ऋणदान-
जीविका । तत्पर्यायः । अर्थप्रयोगः २ कुषी-
दम् ३ । इत्यमरः ॥ कलात्मिका ४ । इति
शब्दरत्नावली ॥

दृष्टिदः, पुं, (दृष्टिं ददातीति । दा + कः ।) जीवकः ।
शूकरकन्दः । इति राजनिर्घण्टः । दृष्टिदातरि,
त्रि । (यथा, दृष्टत्संहितायाम् । ५३ । ३७ ।

“प्राक्शालया विद्युत् सुखेन दृष्टिर् वासु ॥”)

दृष्टिआहं, स्त्री, (दृष्टये यत् आहम् ।) दृष्टिनिमि-
त्तकआहम् । तत्तु अभ्युदयनिमित्तं पित्रादुद्देशेन
अहया अन्नादेर्हानम् । तत् कर्मविशेषात् पूर्वं
कर्त्तव्यं यथा । निर्णयान्ते मत्स्यपुराणम् ।

“अन्नप्राप्ते च शीमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके ।

मुंसवने निषेके च नववैष्णवप्रवेशने ।

देवदत्तजलादीनां प्रतिष्ठायां विशेषतः ।

तीर्थयात्रादयोत्सर्गे दृष्टिआहं प्रकीर्तितम् ॥”
हलायुधधृतकूर्मपुराणम् ।

“तीर्थयात्रासमारम्भे तीर्थात् प्रत्यागमेऽपि च ।
दृष्टिआहं प्रकुर्वीत बहुसर्पैः समन्वितम् ॥”

इति आहृतत्वम् ॥

आभ्युदयिकआहम् । नान्दीमुखआहम् ।
यथा,—

“दृष्टिआहं प्रवक्ष्यामि पूर्ववत्तद्दिशेषकम् ॥
जातपुत्रसुखदर्शनादौ दृष्टिआहम् । पूर्वाभि-
मुखेऽपि दक्षिणोपवीतितु मधुयववदरकुश-
दैवतीर्धने नमस्कृत्वाग्नेन दक्षिणोपचारेण
कर्त्तव्यम् । दक्षिणजातु गृहीत्वा ॐ अद्या-
स्तदीयासुकटौ असुकसगोत्राणामसत्पिठ-
पितामहप्रपितामह-मातामहप्रमातामहदृष्ट-
प्रमातामहानां असुकशर्मणां सपत्नीकानां
नान्दीमुखानां आहं कर्त्तव्यं वसुसत्यसंज्ञकानां
विश्वेषां देवानां आहं सिद्धान्तेन युष्मासु मया
कर्त्तव्यमिति देवब्राह्मणामन्त्रणम् । ॐ करिष्य-
सीति तेनोक्ते इत्यमेव मातृपितामहौप्रपित-
महौनां देवब्राह्मणामन्त्रणम् । तत ॐ अद्य
असुकसगोत्राणां मत्प्रपितामह्या असुकीदेया
नान्दीमुख्याः आहं सिद्धान्तेन युष्मासु मया
कर्त्तव्यमिति प्रपितामहौब्राह्मणामन्त्रणम् ।
करिष्यसीति तेनोक्ते इत्यमेव मातामह्यादि-
ब्राह्मणामन्त्रणम् । देवपिठसर्वदेवब्राह्मणआह-
करणादुच्चापनम् । आसने ॐ विश्वेदेवास
आगत श्रद्धताम इमं हवं एदं वर्हिर्निषीदत ।
ॐ विश्वेदेवाः श्रद्धतेमं हवं ये मेऽन्तरीक्षे य
उपदाविष्ट ये अग्निजिह्वा उत वा यजन्ता आ
सद्यासिन् वर्हिषि मादयहम् । ॐ आगच्छन्तु
इति विश्वेदेवावाहनं गन्धादिदानं अर्चि-
द्रावधारणवाचनम् । ततः प्रपितामहौप्रपती-
नामनुच्चापनम् । आसनम् आवाहनं गन्धादि-
दानञ्च । अर्चिद्रावधारणवाचनम् । इत्यं
पितामह्या मातुः । ततः प्रपितामह्यादीनामनु-
च्चापनमासनमावाहनं गन्धादिदानम् । एवं
दृष्टप्रपितामह्यादीनां अनुच्चापनादिकरणम् ।
ॐ वसुसत्यसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य एतदन्नं
सष्टत् सपानीयं सयज्ञं सवदरं सदधि प्रति-
सिद्धवर्जितं नमः । इति अन्नकल्पणम् ॥
ॐ असुकगोत्रे मत्प्रपितामहि असुकि देवि
नान्दीमुखि एतदन्नं सवदरं सदधि नमः । एवं
मातामहप्रमातामहैभ्यः ।” इति गारुड २२३
अध्यायः ॥ अथ च ।

“द्वितीयमाभ्युदयिकं दृष्टिआहं तदुच्यते ।

उत्सवानन्दसम्भारे यज्ञोद्वाहादिमङ्गले ॥

मातरः प्रथमं पूज्याः पितरस्तदनन्तरम् ।

ततो मत्तामहा राजन् विश्वेदेवास्तथैव च ॥

प्रदक्षिणोपचारेण दध्यक्षतफलोदकेः ।

प्राङ्मुखो निनयेत् पिष्टान् पूर्वाया चतुरो

युतान् ॥

सम्पन्नमित्यभ्युदये दद्यादर्थं द्वयोर्द्वयोः ।